

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1363/2022
20.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Далибора Милојевића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Далибора Милојевића - адвоката Миливоја Симића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу Кв 257/21 од 21.01.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ-кре- 10/22 од 19.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 20.12.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Далибора Милојевића - адвоката Миливоја Симића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу Кв 257/21 од 21.01.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ-кре- 10/22 од 19.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кв 257/21 од 21.01.2022. године усвојена је замолница Савезног министарства правде Републике Аустрије од 18.11.2021. године, за извршење стране кривичне пресуде – правноснажне и извршне пресуде Покрајинског суда за кривичне ствари Беч 044Нv93-20х од 17.09.2020. године, у вези са одлуком Вишег покрајинског суда Беч 22Bs300/20h од 19.01.2021. године и трансфер – премештај осуђеног Далибора Милојевића рођеног ...1989. године у ..., са пребивалиштем у ..., село ..., држављанина Републике Србије, из Републике Аустрије у Републику Србију, а којом пресудом је окривљени оглашен кривим због извршења два кривична дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 5 година и 6 месеци у коју му је урачунато до сада проведено време на издржавању казне затвора и време проведено у

притвору у периоду од 08.05.2020. године у 07:10 часова до 17.09.2020. године у 10:54 часова у истражном затвору у Републици Аустрији и одобрен је премештај осуђеног Далибора Милојевића из Републике Аустрије у Републику Србију. Истом пресудом одређено је да се извршење ове пресуде и доношење одлуке о условном отпусту спроводи по праву Републике Србије.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КЖ-кре- 10/22 од 19.08.2022. године делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног Далибора Милојевића и пресуда Вишег суда у Крушевцу Кв 257/21 од 21.01.2022. године преиначена тако што је Апелациони суд усвојио замолницу Савезног министарства правде Републике Аустрије од 18.11.2021. године, за извршење стране кривичне пресуде – правноснажне и извршне пресуде Покрајинског суда за кривичне ствари Беч 044Нv93-20х од 17.09.2020. године, у вези са одлуком Вишег покрајинског суда Беч 22Bs300/20h од 19.01.2021. године и трансфер – премештај осуђеног Далибора Милојевића рођеног ...1989. године у ..., са пребивалиштем у ..., село ..., држављанина Републике Србије, из Републике Аустрије у Републику Србију, те је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 5 година и 6 месеци у коју му је урачунато до сада проведено време на издржавању казне затвора и време проведено у притвору у периоду од 08.05.2020. године у 07:10 часова до 17.09.2020. године у 10:54 часова у истражном затвору у Републици Аустрији. Од окривљеног Далибора Милојевића је на основу члана 87 став 1. КЗ и члана 246. став 8. КЗ заплењена опојна дрога трајно одузета, а на основу члана 91. и 92. КЗ одузета је и имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела и то новац у износу од 6.175 евра. Одобрен је премешај осуђеног Далибора Милојевића, држављанина Републике Србије, који ће се извршити из земље изрицања казне, односно Републике Аустрије, у земљу издржавања казне, Републику Србију. Извршење ове пресуде, као и доношење одлуке о условном отпусту спроводи се по праву Републике Србије. У преосталом делу жалба браниоца окривљеног Далибора Милојевића је одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Далибора Милојевића - адвокат Миливоје Симић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 439. тачка 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, делимично преиначи побијане пресуде и окривљеном изрекне казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, у коју да му се урачунава и време проведено на издржавању казне затвора и време проведено у притвору у Републици Аустрији.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Наиме, указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву истиче да је Апелациони суд својом пресудом повредио закон на штету осуђеног јер је прихватио жалбене разлоге браниоца у погледу правне квалификације, али је осуђеном изрекао исту казну коју му је изрекао и инострани суд за кривична дела у стицају. По ставу одбране, нелогично је да пресудом иностраног суда окривљени одговара за стицај кривичних дела и прекршаја, а да пресудама наших судова којима је потврђена пресуда иностраног суда осуђени одговара за једно кривично дело, а да казна при томе остане иста. Наиме, одбрана сматра да у овој правној ситуацији изречена казна мора бити смањена.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, а ово из следећих разлога:

У поступку извршења стране кривичне пресуде, приликом доношења пресуде о признању стране кривичне пресуде и изрицања кривичне санкције окривљеном, одредбом члана 62. став 1. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, јасно је предвиђено да ће ако усвоји замолницу, а што се у конкретном случају и десило, суд пресудом о признању стране кривичне пресуде изрећи кривичну санкцију према кривичном законодавству Републике Србије, при чему изречена кривична санкција не може бити строжа од санкције изречене у страној кривичној пресуди.

У кривичном законодавству Републике Србије одредбом члана 246. став 1. Кривичног законика („Сл. гласник РС бр. 35/19“) прописано је да ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге, казниће се затвором од 3 до 12 година.

Дакле, како је у поступку извршења стране кривичне пресуде одредба члана 62. став 1. Закона о међународној помоћи у кривичноправним стварима императивне природе и како су, у конкретном случају, нижестепени судови након усвајања замолнице Министарства Републике Аустрије од 18.11.2021. године за преузимање извршења стране кривичне пресуде, побијаном пресудом о признању стране кривичне пресуде Аустријског суда окривљеном Далибору Милојевићу за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ утврдили казну затвора, у свему у складу са одредбом члана 62. став 1. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, која јасно и изричито прописује да изречена кривична санкција само не може бити строжа од санкције изречене у страној кривичној пресуди, а што и није, јер је окривљени осуђен побијаним пресудама на казну затвора у трајању од 5 година и 6 месеци, а како је осуђен и Аустријском одлуком, те како је наведена казна у складу са домаћим законодавством, то се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован и одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић